

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen zákonnou zástupkyní X,
bytem tamtéž

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/50378-911, a č. j. MPSV-2024/50386-911

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/50378-911, a ze dne 23. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/50386-911, se **zrušují** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/50378-911 (dále jen „napadené rozhodnutí I“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 19. 9. 2023, č. j. 1512579/23/AB, jímž bylo z moci úřední rozhodnuto o zániku nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Dále se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/50368-911 (dále jen „napadené rozhodnutí II“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 19. 9. 2023, č. j. 1512566/23/AB, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě zrekapituloval průběh správního řízení. Napadená rozhodnutí označil za nezákonná, když podle jeho názoru nebyl zjištěn skutkový stav v rozsahu bez důvodných pochybností. Posudková komise vycházela z neaktualizované zdravotnické dokumentace, s posudkovým závěrem nebyl žalobce seznámen. Zákonná zástupkyně žalobce žádala, aby byl žalobce přítomen na jednání, aby komise viděla, jak se projevuje v určitých situacích. Podle zprávy z psychiatrie žalobcův stav vyžaduje asistenci matky a postižení odůvodňuje nárok na průkaz označený symbolem minimálně „TP“. Zdravotní stav žalobce se zhoršuje i vzhledem k jeho pubertě, má problém se sociálními kontakty a musí navštěvovat adiktologii. Oproti době, kdy byl žalobci přiznán průkaz „TP“, se jeho stav naopak zhoršil, přičemž v posudku není odebrání průkazu přesvědčivě, srozumitelně a vyčerpávajícím způsobem vysvětleno.

III.

Vyjádření žalovaného a replika žalobce

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě argumentoval shodně jako v odůvodnění napadených rozhodnutí s odkazem na závěry posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Žalobcovy deficity jsou nejpatrnější v oblasti sociálních vztahů a chování. Podle lékařských zpráv je žalobce plně orientován, s dobrou spoluprací, bez známek psychomotorického neklidu, jeho potíže při cestování v městské hromadné dopravě jsou dle vyšetření psychologa vzácné, neboť se většinou na veřejnosti chová přiměřeně. U žalobce nejde o poruchu orientace ani mobility odpovídající podstatnému omezení dle § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“), nejedná se o zdravotní stav uvedený v příloze č. 4 vyhlášky č. 388/ 2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 388/2011 Sb.“), ani o zdravotní stav funkčními důsledky srovnatelný. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Žalobce v replice konstatoval, že má ve škole asistenta pedagoga, trpí vývojovou vadou řeči a skoliózou páteře. Psychomotorický neklid se u něj projevuje tím způsobem, že každý den rozkouše nové psací potřeby, sociální dovednosti žalobce jsou velmi oslabené. Podle zprávy Fakultní nemocnice v Motole, Dětské psychiatrické kliniky, ze dne 4. 12. 2023 žalobce mívá afektivní záchvaty, místy se u něj projevuje autoregrese. Žalobce trpí také mírnou mozečkovou dysfunkcí v rámci konstituční hypermobility a musí mít podpatěnku, což se dokládá zprávou společnosti Masarykova nemocnice Rakovník s. r. o. ze dne 3. 4. 2024. Žalobce uzavřel, že žalovaný ani posudková komise nerozhodovali na základě úplných informací o jeho zdravotním stavu.

IV.

Obsah správního spisu

5. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
6. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 14. 12. 2021, č. j. 1696425/21/AB, byl žalobci přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 3. 2021 do dne 30. 9. 2024. Jak je zřejmé z odůvodnění, posudkem Lékařské posudkové služby ze dne 2. 11. 2021, č. j.: LPS/2021/1947-P5_CSSZ, byl žalobce shledán osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., kdy šlo o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb.
7. Dne 24. 4. 2023 podal žalobce u prvostupňového orgánu žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, kdy v rubrice F. formuláře žádosti za důvod žádosti označil zhoršení zdravotního stavu.
8. Dle posudku o zdravotním stavu vypracovaného dne 16. 8. 2023 PSSZ – LPS pro Prahu 5 pod č. j.: LPS/2023/877-P5_CSSZ, u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je atypický autismus v oblasti sociální interakce. Žalobce však není osobou se zdravotním postižením, které podstatně omezuje jeho schopnost pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., nebyl identifikován zdravotní stav uvedený v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb.
9. Prvostupňový orgán dne 5. 9. 2023 pod č. j.: 1430739/23/AB zahájil podle § 35 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. správní řízení o změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, když žalobcova zákonná zástupkyně převzala stejnopis oznámení o zahájení správního řízení dne 6. 9. 2023.
10. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 19. 9. 2023, č. j.: 1512566/23/AB, byla zamítnuta žalobcova žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 19. 9. 2023, č. j.: 1512579/23/AB, bylo ve správním řízení zahájeném z moci úřední o změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením rozhodnuto tak, že žalobci tento nárok zaniká. V odůvodněních obou

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozhodnutí se shodně odkazuje na Posudek o zdravotním stavu ze dne 16. 8. 2023, podle něhož žalobce nespadá do kategorie osob v § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb.

11. Žalobce podal proti oběma rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 19. 9. 2023 odvolání, v němž argumentoval neaktuálností posouzení zdravotního stavu. Kvůli atypickému autismu s vývojovou vadou řeči – vývojovou dysfázií má potíže v oblastech sociální interakce a komunikace. Velmi problematické je pro něj cestování v městské hromadné dopravě, zvláště nemá-li možnost se posadit. K odvolání přiložil kopie zprávy a doporučení školského poradenského zařízení ze dnů 17. a 19. 7. 2023 a lékařských zpráv z neurologie ze dne 22. 6. 2023, z ortopedie ze dne 22. 9. 2023 a z foniatrie ze dne 2. 10. 2023. Dodatečně dne 14. 12. 2023 žalobce doplnil svá odvolání o kopie povolení individuálního vzdělávacího plánu, individuálního vzdělávacího plánu pro školní rok 2023/2024 a zprávy od psychiatricky ze dne 4. 12. 2023.

Žalovaný napadenými rozhodnutími I a II zamítl odvolání a obě rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 19. 9. 2023 potvrdil. Podkladem pro vydání napadených rozhodnutí I a II byl posudek o zdravotním stavu žalobce vypracovaný Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí dne 24. 1. 2024. Z tohoto posudku vyplývá, že posudková komise zasedala ve složení posudkového lékaře a odborného lékaře se specializací psychiatrie. Posuzovaný nebyl při jednání přítomen. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce na základě zdravotní dokumentace, o níž bylo konstatováno, že je pro posouzení zdravotního stavu dostatečná. Komise dospěla k tomuto diagnostickému souhrnu: atypický autismus, expresivně – perceptivní vývojová porucha řeči v regresi, bolestivá porucha statodynamiky hrudní a bederní páteře – na MRI Schmorlovy uzly dolní bederní páteře, počínající hypohydratace disku L4, pedes plani. Nejpatrnější deficity jsou u žalobce v oblasti sociálních vztahů a chování, soustředí se krátkodobě, brzy je unavený, má sníženou frustrační toleranci, je zvýšeně úzkostný. Jde o žáka se speciálními vzdělávacími potřebami ve třetím stupni podpůrných opatření. Dle vyšetření lékařů je plně orientován, dobře spolupracuje, je bez známek psychomotorického neklidu, jeho řeč je srozumitelná a přiměřená věku. Dle sdělení zákonné zástupkyně má žalobce potíže při cestování v prostředcích městské hromadné dopravy kvůli problémům v oblastech sociální interakce a komunikace, nicméně podle vyšetření psychologa jsou tyto stavy vzácné. Shodně s prvoinstančním posouzením komise nenalezla důvody pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Žalobce není osobou se zdravotním postižením, které podstatně omezuje jeho schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., nejde o zdravotní stav uvedený v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ani o stav odpovídající funkčním postižením či o stav s ním svými funkčními důsledky srovnatelný. Tento stav byl již ode dne 1. 4. 2023. Žalovaný konstatoval, že k námitkám žalobce není možno přihlídnout, neboť nejsou splněny podmínky pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Žalovaný nepochybnil vážnost žalobcových onemocnění a doplnil, že případné zhoršení zdravotního stavu lze zohlednit v novém řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Na základě uvedeného pak žalovaný uzavřel, že mu nezbývá než rozhodnout způsobem uvedeným ve výrokových částech obou napadených rozhodnutí.

V.

Právní posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

12. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
13. Podle § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. *„nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.“*
14. Podle odstavce 2 uvedeného ustanovení *„nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.“*
15. Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou vymezeny v příloze č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Dle odstavce 1 písm. j) uvedené přílohy *„za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat psychické postižení s opakujícími se poruchami komunikace a orientace v exteriéru; u mírného stupně autistické poruchy se zachovanou přiměřenou komunikací a chováním v obvyklých situacích, s obtížným navazováním sociálních kontaktů, s projevy zvláštních nebo neadekvátních odpovědí na sociální stimulaci okolí.“*
16. Rozhodnutí správního orgánu závisí na posouzení zdravotního stavu, proto musí být zdravotní posudek, který je obligatorním důkazem v tomto řízení, náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý a srozumitelný i pro správní soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti. Posudek soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak lékařské posudky bývají v tomto typu řízení důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzují žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudků mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky pak spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012–16, ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013–19, a ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003–50).
17. Předmětem přezkumu v projednávané věci jsou rozhodnutí, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí prvostupňového orgánu, v jejichž důsledku žalobce přestal být oprávněn používat průkaz osoby se zdravotním postižením. Změna v přiznání druhu průkazu osoby se zdravotním postižením, či dokonce jeho odnětí, jsou přípustné nejen v případě změny zdravotního stavu posuzovaného, ale i při předchozím nesprávném posouzení zdravotního stavu posuzovaného. Jednou přiznaný nárok používat

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

průkaz osoby se zdravotním postižením nezakládá legitimní očekávání oprávněné osoby, že nárok bude neměnný. Pokud však dojde ke změně v druhu průkazu nebo má-li se přistoupit k závěru o zániku nároku na používání průkazu, musí být taková změna řádně odůvodněna.

18. Soud uvádí, že je třeba na projednávanou věc obdobně aplikovat právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008–46, na nějž se odkazuje v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2010, č. j. 4 Ads 61/2010–63, dle něhož *„při odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je posudková komise MPSV ČR povinná přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu.“* Obdobná situace totiž podle názoru soudu nastává i v případech, kdy sice posuzovaná osoba fakticky nepobírá peněžitá plnění, ale požívá výhody, která jí byla v minulosti přiznána a která má zaniknout či má být redukována. Požadavkům uvedeného právního názoru však posudková komise nedostála, když ve svém posudku neodůvodnila, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu žalobce při porovnání s obdobím, kdy byl žalobci přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“. Je také nutno zdůraznit, že od rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 14. 12. 2021, č. j. 1696425/21/AB, do data vydání obou napadených rozhodnutí uplynula doba toliko mírně přesahující dva roky; nejedná se tudíž o dlouhé období řady let, u něhož by se změna zdravotního stavu s ohledem na fyziologický vývoj spíše jevila očekávatelnou. Komise se rovněž nevypořádala s tvrzením v obou odvoláních stran žalobcovy potřeby sedět v prostředcích městské hromadné dopravy. Jak v odvoláních uvedla zákonná zástupkyně, *„cestování v MHD je pro něj velice problematické, a pokud nemá možnost se v MHD posadit, je to velký problém. Jedná se o dítě s poruchou autistického spektra, které reaguje upřímně a otevřeně na podněty okolo sebe, nebojí se říci nahlas svůj názor např., že někdo smrdí, bohužel lidé si často na mě jako matku ukazují, že je to dítě nevychované.“* Výhoda spojená s užíváním průkazu osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“, která spočívá v oprávnění posadit se ve vozidle městské hromadné dopravy, má tudíž pro žalobce značný přínos. Komise nevyhodnotila, zda se dříve diagnostikované poruchy ve smyslu písm. j) odst. 1 přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. nemohou nadále projevovat v souvislosti s cestováním městskou hromadnou dopravou. Podle názoru soudu posudkové zhodnocení *„dle sdělení matky je obtížné cestovat s chlapcem v prostředcích MHD pro potíže v oblastech sociální interakce a komunikace, v některých situacích je patrný nedostatek sociálního taktu. Dle vyšetření psychologa jsou tyto stavy vzácné, na veřejnosti se většinou chová přiměřeně.“* nedostatečně postihuje význam dopadu žalobcova oprávnění posadit se ve vozidlech městské hromadné dopravy.
19. Ze shora uvedeného vyplývá, že posudek Posudkové komise nelze z hlediska závěrů ohledně zlepšení žalobcova zdravotního stavu a potřeby posadit se při cestování v městské hromadné dopravě považovat za dostatečný, úplný a přesvědčivý, s námitkami žalobce se komise dostatečně nevypořádala. Na základě toho soud považuje daný posudek za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, zároveň soud shledal, že skutkový stav, který byl podkladem posudku nemá oporu ve spisu a vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.).
20. Posudky MPSV jsou stěžejním podkladem pro rozhodnutí ohledně přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jestliže je posudek nedostatečný, nepřesvědčivý a neobsahuje všechny nezbytné náležitosti, nemůže tyto vady správní orgán sám zhojit, protože k tomu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nemá potřebnou odbornou erudici. Pokud však správní orgán z vadného posudku vyjde, trpí vadou i příslušné správní rozhodnutí, neboť není dostatečně zjištěn skutkový stav, příp. se jedná též o vadu nepřezkoumatelnosti.

21. Žalovaný v napadených rozhodnutích vyšel z obsahu daného posudku, zhodnotil jej pouze formálně a obecně, když uvedl, že posudek Posudkové komise splňuje všechny náležitosti, reálně se však nezabýval tím, zda posudek dostatečným způsobem přezkoumal otázky zlepšení žalobcova zdravotního stavu a potřeby posadit se při cestování v městské hromadné dopravě. Za této situace si měl žalovaný vyžádat doplnění posudku, což však neučinil, k námitkám podaným žalobcem se vyjádřil pouze formálně. Tím porušil zejména ustanovení § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, když v odůvodnění rozhodnutí je mj. povinen uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům pro rozhodnutí. Pokud tak žalovaný neučinil, zatížil napadená rozhodnutí nepřezkoumatelností. Zároveň porušil povinnost dle ustanovení § 3 správního řádu, tedy postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť jak je patrné z výše uvedeného, skutkový stav nebyl v posudku zjištěn v dostatečném rozsahu.

VI.

Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na shora uvedené soud napadená rozhodnutí bez jednání dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
23. Žalovaný, respektive posudková komise, od které si žalovaný vyžádá doplnění posudku ze dne 24. 1. 2024, v dalším řízení dostatečně, přesvědčivě a přezkoumatelně odůvodní změnu žalobcova zdravotního stavu a otázku jeho potřeby posadit se při cestování v městské hromadné dopravě. V návaznosti na doplnění posudku Posudkové komise žalovaný provede jeho kritické zhodnocení v tom smyslu, zda posudek Posudkové komise v souladu se shora uvedenou judikaturou splňuje požadavky na úplnost, přesvědčivost a zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi a s námitkami žalobce a ve věci znovu rozhodne.
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl ve věci úspěšný, avšak žádné prokazatelné náklady řízení mu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. února 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.